

**AT PROBLEMATIKA NA 44. ČESKO – SLOVENSKEJ
PSYCHOFARMAKOLOGICKEJ KONFERENCII V JESENÍKU
(5.-9. 1. 2002)**

Problematika závislostí sa prezentovala na konferencii v Jeseníku na niekoľkých posteroch a v niekoľkých prednáškach.

Dóci a Shahpesandy (Košice, L. Mikuláš) venovali pozornosť atypickým neuroleptikám v liečbe schizofrenikov zneužívajúcich psychotropné látky. Uviedli, že celoživotná prevalencia zneužívania alkoholu a nelegálnych drog u schizofrenikov podľa rôznych prieskumov je 50 %. To má za následok zvýšený počet relapsov, rehospitalizácií a zvýšené využívanie zdravotníckych služieb. Všetky tieto následky majú aj svoj ekonomický rozmer. Atypické neuroleptiká podľa niekoľkých amerických prác znižujú abúzus alkoholu u schizofrenikov.

Fridrich a kol. (Praha) v podobnom posteru upozornili na vysokú prevalenciu fajčenia u psychiatrických pacientov. Sledovali výskyt fajčenia u pacientov hospitalizovaných v prvom polroku 2001 pomocou Fagerstromovho dotazníka. Prevalencia fajčenia bola najvyššia u schizofrenikov.

Martinove a kol. analyzovali súbory vysokoškolsky graduovaných pacientov zo 4 krajín (Slovensko, Česko, Rumunsko a Maďarsko). Mnohé prezentované fakty boli in extenso prezentované už na Prednej Hore počas česko – slovenskej AT konferencie.

Pokora prezentoval prvé skúsenosti s mirtazapinom pri liečbe depresie u pacientov s alkoholovou závislosťou. Išlo o 15 pacientov, u väčšiny z nich išlo o sekundárne depresie u alkoholikov. Mirtazapin sa podával v dávke 30 mg/deň. Efekt liečby sa dostavil priemerne na 12. deň. CGI pokleslo zo 4,4 na 1,0 v 12. týždni. U jedného pacienta sa stav nezlepšil, u ostatných pacientov sa pozorovalo zlepšenie, alebo výrazne zlepšenie. Liek sa dobre toleroval, 3x sa vyskytla únava, raz ospalosť.

Ignjatovič a kol. (B. Bystrica) venovali poster akamprosátu v ambulantnej liečbe pacientov so syndrómom závislosti od alkoholu. Išlo o hodnotenie 44 pacientov (11 žien), ktorí boli liečení priemerne 9 mesiacov. 23 pacientov užívalo akamprosát, z nich traja porušili abstinenciu v sledovanom období. Porovnávaciu skupinu tvorilo 21 pacientov s veľmi rôznorodými typmi liečby. Pre značnú heterogenosť sa nedá hovoriť o kontrolnej skupine. Išlo o pacientov užívajúcich metronidazol, disulfiram, SSRI, ale traja pacienti nemali žiadnu psychofarmakoterapiu. Z tejto skupiny jedna pacientka porušila abstinenciu.

Shahpesandy a Dóci sa venovali aj alkoholizmu v starobe. Podali deskripciu 33 pacientov vo veku nad 65 rokov (8 žien) so závislosťou od alkoholu. 33 % malo súčasne aj depresiu, u 9 % sa vyskytol pokus o samovraždu. Alkoholickú demenciu malo 12 %, delírium tremens 24 %. Muži mali dlhšiu anamnézu abúzu než ženy. Ženy častejšie začali piť v strednom veku a v starobe.

Škodáček prezentoval niektoré fakty zo svojho súboru detských a adolescentných toxikomanov.

Na konferencii odzneli len dve (vlastne tri) prednášky, všetky z dielne V. Novotného. Jedna sa týkala závislosti od alkoholu a pohlavných rozdielov. Tu sa prezentovali najnovšie poznatky z epidemiológie, neurobiológie, fyziológie, patofyziológie a kliniky alkoholovej závislosti. Druhá prednáška mala dve časti. Jedna časť sa zaoberala psychofarmakológiou buprenorfinu pri liečbe opioidnej závislosti. Prezentovali sa len štúdie z posledného desaťročia s buprenorfinom v detoxikačnej i substitučnej indikácii. Druhá časť prednášky sa venovala bupropionu a liečbe nikotínovej závislosti.

Ako vidno, problematika závislostí bola v Jeseníku málo zastúpená, či už v prednáškových blokoch alebo na výveskách. Z vyše 80 posterov len 8 sa tematicky venovalo problematike závislostí, pri prednáškach bol tento pomer ešte horší. Je to škoda, lebo závislosti tvoria až tretinu práce psychiatrických oddelení a ambulancií. Treba povedať, že prezentované súbory boli väčšinou veľmi malé, zovšeobecnenia na posteroch boli často neadekvátne. Dúfajme, že v budúcnosti problematika liečby alkoholových a drogových závislostí bude hojnejšie zastúpená.

V. Novotný